

Sygn. akt I C 1614/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sądowy Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 11.634,38 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. W. kwotę 9.700,08 zł (dziewięć tysięcy siedemset złotych 08/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. rozstrzyga, że koszty procesu, który powód wygrał w ~83%, będą stosunkowo rozdzielone, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku stronie pozwanej kwotę 67,45 zł oraz powodowi kwotę 13,81 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 11.634,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 4054,38 zł dnia 8 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 200 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, oraz od kwoty 7380 zł od dnia 6 stycznia 2016r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 8 września 2015r. doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzony został pojazd powoda, a pojazd sprawcy ubezpieczony był u strony pozwanej. Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi kwotę 2733,19 zł, tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe, kwotę 4674 zł, tytułem odszkodowania za koszty najmu pojazdu zastępczego, kwotę 430,50 zł, tytułem odszkodowania za koszty oklejania samochodu grafiką. Powód zlecił wykonanie opinii prywatnej, w której koszty naprawy zostały ustalone na kwotę 6787,57 zł. Niniejszym pozwem powód domagał się zapłaty kwoty 4054,38 zł, tytułem uzupełnienia odszkodowania za szkodę w pojeździe, kwoty 7380 zł, tytułem uzupełnienia odszkodowania za koszty najmu pojazdu zastępczego w okresie 49 dni, oraz kwoty 200 zł, tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy, określającej wysokość szkody w pojeździe. Odnośnie zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego, powód wskazał, że domaga się zapłaty z tego tytułu za cały czas trwania postępowania likwidacyjnego do dnia, do dnia, kiedy jego samochód został naprawiony przy wykorzystaniu środków, przekazanych mu w ramach odszkodowania, co miało miejsce w dniu 28 października 2015r. Powód wyjaśnił, że domaga się zasądzenia odsetek od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody, co miało miejsce w dniu 8 września 2015r. Datę naliczania odsetek od kosztów sporządzenia kosztorysu od dnia 20 kwietnia 2016r. powód uzasadnił upływem terminu 7 dni od dnia

doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty z dnia 21 kwietnia 2016r. Datę naliczania odsetek od kosztów najmu pojazdu zastępczego od dnia 6 stycznia 2016r. powód uzasadnił decyzją strony pozwanej z dnia 5 stycznia 2016r., którą strona pozwana uznała roszczenia powoda za zasadne w części i odmówiła spełnienia roszczenia w żądanej kwocie.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. Zarzuciła, że opinia prywatna powoda ustala wysokość szkody w oparciu o zawyżoną stawkę roboczogodziny (120 zł) oraz zmienioną kwalifikację uszkodzonego błotnika i progu z naprawy na wymianę. Podniosła, że żądanie zapłaty odszkodowania w kwocie ponad wypłaconą 2733,19 zł jest nieuzasadnione i stanowić będzie bezpodstawne wzbogacenie. Odnosnie żądania zapłaty odszkodowania związanego z najmem pojazdu, pozwana zarzuciła, że uzasadnionym był jedynie okres 19 dni (przy przyjęciu stawki 200 zł za dobę), tj. od dnia szkody do dnia wykonania oględzin (16 dni), 2 dni niezbędne na technologiczny czas naprawy oraz jeden dzień na oddanie i odbiór pojazdu. Pozwany sprzeciwił się także żądaniu powoda dotyczącemu zwrotu kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu (200 zł), podnosząc, że kosztorys ten nie został sporządzony przez podmiot posiadający uprawnienia pozwalające przyjąć, że jest on obiektywny i rzetelny. Podniósł też, że powód nie wykazał, aby konieczność wykonania opinii była niezbędna. Odnosnie żądania zapłaty odsetek, pozwana zarzuciła, że samo zgłoszenie szkody nie wywołuje obowiązku zapłaty odsetek ustawowych, powód zaś nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu, który wskazywałby na to, że pozwany otrzymał skonkretyzowane żądanie odszkodowawcze oraz w jakiej dacie.

Sąd ustalił:

Na skutek wypadku z dnia 8 września 2015r. uszkodzeniu uległ samochód powoda marki F. (...) nr rej. (...), służący mu do świadczenia usługi nauki jazdy. Koszt naprawy samochodu, pozwalający na przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego, a więc doprowadzenia go do takiego stanu używalności i jakości – pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych, jaki istniał przed wypadkiem, wynosi 5.283,77 zł, z uwzględnieniem części zamiennych oryginalnych, oznaczonych symbolem „O”, oraz dostępnych części o jakości oryginału, oznaczonych symbolem „Q”. **Dowód:**

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej E. B. – k. 97 i nast.

Wobec wypłaty przez pozwanego odszkodowania w wysokości 2733,19 zł, tytułem kosztów naprawy pojazdu, powód zlecił wykonanie prywatnej opinii, celem ustalenia wartości szkody, która została określona na kwotę 6787,57 zł. Powód poniósł koszt wykonania w/w opinii w kwocie 200 zł.

Dowód:

- kalkulacja naprawy z dnia 12.04.2016r. – k. 34;
- potwierdzenie przelewu kwoty 200 zł – k. 36.

Powód wynajmował samochód zastępczy, przystosowany do nauki jazdy, w okresie od 10 września do 28 października 2015r., za co poniósł koszt w wysokości 12.054 zł.

Dowód:

- zeznania świadka M. G. – k. 71;
- zeznania powoda - k. 71v.-72;
- faktura VAT z dnia 2.11.2015r. – k. 37;
- dowód wpłaty z dnia 2.11.2015r. kwoty 12.054 zł – k. 38.

W odpowiedzi na otrzymaną fakturę VAT z dnia 2.11.2015r., dotyczącą kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, strona pozwana poinformowała powoda – w piśmie z dnia 5.01.2016r., że uznała zwrot kosztów za okres 19 dni, tj. w

wysokości 4674 zł, z uwzględnieniem czasu wynajmu, obejmującego okres od dnia szkody do dnia wykonania oględzin, tj. 16 dni, technologicznego czasu naprawy pojazdu, tj. 2 dni i 1 dzień na oddanie i odbiór pojazdu z naprawy, przyjmując stawkę w wysokości 200 zł za dobę.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 5.01.2016r. - k. 32.

Pismem z dnia 12 kwietnia 2016 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 11.634,38 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy łącznym wymiarem szkody, poniesionej przez powoda, tj. kwotą 19.472,07 zł, składającą się z kosztów naprawy pojazdu (6787,57 zł), kosztów wynajmu pojazdu zastępczego (12.054 zł), kosztu oklejenia uszkodzonego pojazdu grafiką (430,50 zł), kosztu wykonania prywatnej wyceny uszkodzeń (200 zł), a wypłaconym odszkodowaniem w kwocie 7837,69 zł, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 października 2015r. do dnia faktycznej zapłaty. Strona pozwana pismem z dnia 13 sierpnia 2015 r. odmówiła dopłaty dalszej części odszkodowania. W odpowiedzi, strona pozwana oświadczyła, że należne odszkodowanie wypłaciła już powodowi w dniu 26.10.2015r. oraz wezwała do udokumentowania fakturą wyższych kosztów naprawy w przypadku ich poniesienia.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem doręczenia pocztą elektroniczną – k. 39-43;
- pismo pozwanej z dnia 27.04.2016r. – k. 45.

Sąd zważył co następuje:

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z dnia 8 września 2015r. nie była sporna. Poza sporem było, że wypadek miał miejsce w okresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie umowy zawartej przez sprawcę wypadku ze stroną pozwaną, oraz fakt, że strona pozwana wypłaciła dotychczas powodowi kwotę 2733,19 zł, tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe, kwotę 4674 zł, tytułem odszkodowania w związku z najmem pojazdu zastępczego, oraz kwotę 430,50 zł tytułem zwrotu kosztów oklejenia samochodu.

Zgodnie z przepisem art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych [Dz.U.2013.392ze zm.], z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie z art. 822 kc, przedmiotem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest przejęcie przez zakład ubezpieczeń odpowiedzialności za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiadałby ubezpieczający. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 powołanej ustawy). Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego.

Strona pozwana, odpowiedzialna za szkodę, zobowiązana jest zwrócić poszkodowanemu (powodowi) wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu uszkodzonego pojazdu.

Przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu do takiego stanu używalności i jakości, jaki istniał przed wypadkiem. Jeżeli wymaga to użycia nowych części i materiałów, wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uznane jako koszty naprawienia szkody. Odszkodowanie obejmuje koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów pod warunkiem ich konieczności i niezbędności pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych (por. postanowienie SN z dnia 24.02.2006r., III CZP 91/05, LEX nr 180669). O przywróceniu do stanu poprzedniego można mówić, gdy stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem odpowiada stanowi samochodu sprzed wypadku, biorąc pod uwagę zarówno stan techniczny, jak i trwałość i wygląd wsteczny (por. wyrok SN z dnia 3.02.1971r., III CRN 450/70, OSNC 1971/11/205; wyrok SN z dnia 5.11.1980r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki.

Wysokość szkody w pojeździe powoda ustalono w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej E. B., w kwocie 5283,77 zł, przyjmując koszt naprawy z użyciem części zamiennych oryginalnych (oznaczonych symbolem „O”) oraz pochodzących od producenta danej części, o jakości oryginału, dostępnych na rynku (oznaczonych symbolem „Q”). Wykonanie naprawy zgodnie z technologią producenta, przy wykorzystaniu części zamiennych oryginalnych zarówno tych oznaczonych symbolem „O”, jak i „Q” gwarantuje przywrócenie pojazdu do stanu jak przed szkodą pod względem technicznym, bezpieczeństwa, estetyki i trwałości. Opinia nie była kwestionowana przez strony.

Ustalając wysokość szkody na kwotę 5283,77 zł oraz uwzględniając, że dotychczas pozwana wypłaciła powodowi kwotę 2733,19 zł i kwotę 430,50 zł, zasądzone na rzecz powoda kwotę 2120,08 zł, tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe (art. 436 § 1 kc w zw. z art. 435 § 1 kc i art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc).

Zasądzone na rzecz powoda odszkodowanie obejmuje także koszty ekspertyzy, wykonanej na zlecenie powoda w kwocie 200 zł. Zarzuty pozwanej w tym zakresie nie zasługiwały na uwzględnienie. Bez znaczenia był fakt, że prywatny kosztorys nie został sporządzony przez podmiot, posiadający odpowiednie uprawnienia, skoro to strona pozwana, zobligowana do przeprowadzenia rzetelnego postępowania likwidacyjnego, nietrafnie określiła rozmiar i wartość szkody, co znalazło potwierdzenie w opinii biegłego sądowego. Wbrew zarzutom pozwanej, konieczność wykonania opinii była niezbędna, skoro pozwoliło to powodowi ustalić rozmiar szkody, znacznie przekraczający wycenę, dokonaną przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym.

Należność dochodzona w pozwie stanowiła ponadto różnicę między poniesionymi przez poszkodowanego powoda kosztami wynajmu samochodu zastępczego a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. Między stronami nie istniał spór co do samej zasadności wynajęcia przez poszkodowanego pojazdu zastępczego ani wysokości stawki dobowej (200 zł). Pozwany kwestionował jedynie okres, w jakim powód korzystał z pojazdu zastępczego. Zarzuty pozwanego w tym zakresie nie zasługiwały na uwzględnienie. Zakres obowiązku odszkodowawczego obejmuje poniesione koszty najmu pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony za czas niezbędny do naprawy, w celu zaspokojenia potrzeb w sposób porównywalny do stanu sprzed wystąpienia szkody. Uzasadnionym było żądanie zwrotu kosztów najmu pojazdu za czas trwania postępowania likwidacyjnego do dnia wypłaty przyznanego odszkodowania oraz za kolejne 2 dni na naprawę pojazdu (od 10.09 do 28.10.2015r.). Brak jest podstaw, aby nakładać na poszkodowanego obowiązek wyłożenia własnych środków na naprawę pojazdu już w dniu oględzin, wykonanych na zlecenie pozwanej, skoro odszkodowanie częściowe, tj. w kwocie 2733,19 zł pozwana wypłaciła dopiero w dniu 26.10.2015r. Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 415 kc i art. 436 § 1 kc w zw. z art. 435 kc, zasądzone na rzecz powoda kwotę 7380 zł, jako różnicę, pomiędzy kwotą należną z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu, zapłaconą przez powoda wynajmującemu – a kwotą wypłaconą dotychczas przez stronę pozwaną. Kwota należnego odszkodowania wynika z przyjętej bezspornej stawki dobowej za najem samochodu, przy uwzględnieniu jako zasadnego okresu najmu wskazanego przez powoda, tj. 49 dni. Są to wydatki, poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty.

Odsetki od kwoty 9700,08 zł (2120,08 zł + 200 zł + 7380 zł) zasądzono od dnia 20 kwietnia 2016r., mając na uwadze, że pismem z dnia 12 kwietnia 2016r. – doręczonym pocztą elektroniczną w tym samym dniu (k-39-42) - powód odwołał się od decyzji pozwanej w sprawie wypłaty odszkodowania i wezwał ją do zapłaty konkretnej kwoty, wyznaczając jej termin 7 dni. Pozwana była więc w opóźnieniu w zapłacie odpowiedniej kwoty tytułem odszkodowania oraz tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy, od dnia 20 kwietnia 2016r., co powoduje obowiązek zapłaty odsetek ustawowych (art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 817§1 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Domaganie się przez powoda odsetek od daty wcześniejszej nie miało uzasadnienia w powołanych przepisach i w tej części roszczenie odsetkowe powoda podlegało oddaleniu. Powód nie wykazał, że wcześniej wzywał pozwaną do zapłaty konkretnej kwoty, uczynił to dopiero pismem z dnia 12.04.2016r. Zgodnie z zarzutem pozwanej, samo zaś zgłoszenie szkody nie wywołuje obowiązku zapłaty odsetek ustawowych.

Orzeczenie o kosztach w punkcie III wyroku oparto na przepisie art. 100 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 108 § 1 kpc, przyjmując, że strona pozwana przegrała sprawę w 83 %, powinna zwrócić powodowi koszty zgodnie z wynikiem procesu.

Orzeczenie w pkt IV wyroku oparto na przepisie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc. Zgodnie z wynikiem procesu obciążono strony wydatkami, poniesionymi w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa w związku ze stawiennictwem świadka na rozprawie, w kwocie 81,26 zł (k. 80).